

Пудровська М.М.

старший викладач,

Національна академія Національної гвардії України

ЗАПОЗИЧЕННЯ, ЯК СПОСІБ ВІДОБРАЖЕННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Вступ. Запозичення в різних мовах по-різному впливають на збагачення словникового запасу. У деяких мовах вони не мали такого впливу, який міг би істотно вплинути на словниковий запас мови. В інших мовах запозичення в різні історичні епохи мали настільки значний вплив на словниковий запас мови, що навіть службові слова, такі як займенники, прийменники, запозичені з інших мов, витіснили оригінальні службові слова. Оскільки жива мова – явище, що постійно розвивається, в неї вступає щось нове, зникає непотрібне, зайве, то для вчених, що працюють в області лексикології, виникає безліч питань, які потрібно вирішити.

Ціль роботи є ознайомлення з великим матеріалом, накопиченим в лінгвістиці, з урахуванням наявності різних думок з цього питання, а також представлення його основних аспектів, розгляд проблем запозичення в результаті міжкультурної взаємодії.

Матеріали та методи. При вивченні призначеної теми були використані: метод аналізу джерел, метод порівняння та метод систематизації.

Результати й обговорення. Запозичення є одним з фундаментальних понять лінгвістики (в першу чергу історичної лексикології, соціолінгвістики і контактології), які мають довгу історію досліджень як в українській, так і в зарубіжній науці. Запозичення це процес використання елементів однієї мови в іншій, таким чином, обумовлено лінгвістично діалектично суперечливим характером мовного знака: його свавіллям як силою, що дозволяє запозичення і мимовільність як перешкоду для запозичення. Цим, мабуть, пояснюється той факт, що процес запозичення в сучасній мові, за наявними даними, дуже непродуктивний і в кількісному вираженні значно поступається таким процесам як словотворення і семантична деривація.

Проблема в тому, що за довгу історію свого розвитку майже будь-яка мова прийняла значну кількість іноземних слів, так чи інакше проникли в словник. Серед цих слів є як службові слова, так і словотворчі морфеми. Така, наприклад, велика кількість запозичених слів в англійській мові породила деяких лінгвістів, щоб стверджувати, що англійська мова втратила свою ідентичність, що це «гібридна мова».

Збагачення лексики мови за рахунок словника інших мов, як правило, є наслідком різних політичних, економічних, торгових відносин. Зауважимо, що загальноприйнятого визначення поняття культури не існує, але якщо розглядати культуру як «сукупність промислових, соціальних і духовних досягнень людей», то все, що пов'язано з навколишньою людиною, сприйняте і перетворене нею реальністю, від повсякденних предметів до абстрактних філософських категорій, в якійсь мірі пов'язане з культурою. При цьому при будь-якій міжетнічній взаємодії обмінюється культурною інформацією, що, в свою чергу, не може не позначитися на мові [3].

Будь-яка мова протягом усього свого існування зазнала і переживає зміни обумовлені постійним поповненням її словникового запасу з інших мов. Процес запозичення завжди був досить складним і багатограним [1]. Часто при запозиченні з'являється нове слово разом з новою реальністю, яка не існувала в культурі носіїв запозиченої мови, тому не зафіксована в лінгвістичній картині світу. У деяких випадках запозичене слово походить як синонім слова, яке вже існувало в словнику запозиченої мови (наприклад, слова «імпорт» і «експорт» з'явилися як синоніми російських слів «імпорт» і «експорт»). Причини такого дублювання слів можуть бути різними: прагнення до термінології, особливо коли запозичене слово є міжнародним терміном, або вміння підкреслити будь-який конотативний відтінок, незрозумілий в оригінальному слові, а іноді і просто мода на іноземну мову, що характерно для сленгових запозичень.

Екзотичні слова не тільки називають реалії, не відомі носіям мови запозичення, вони можуть нести в своїх значеннях вказівку на певну специфіку культури даного народу, особливості його звичаїв, його менталітету. Використовуючи в іншій мові, таке слово, позначаючи

відповідне поняття, як ніби переклад частини іншої культури, що передається людям, які не є носіями цієї культури [2].

Висновки. Процес запозичення слів з однієї мови в іншу є досить складний і неоднозначний, але допомагає простежити історію формування лексики запозиченої мови, характер її зв'язку з іншими мовами, а також для розуміння певних причин запозичення слів з інших мов. Кожна мова – це не просто поєднання лексики і граматики, а й передавач культури того або іншого народу, його світогляд та світосприйняття. Відповідно, навіть одне запозичене слово, яке потрапляє в іншу мову, несе з собою невеликий шматочок цієї культури, до якої воно належить. Таким чином, за допомогою запозичень можна відтворити досить повну картину світу, де запозичені слова явно не грають останню роль, але значно збагачують мову господаря, надаючи їй завершену форму.

Список використаних джерел:

1. Вольнова Д.Н. Иностранные заимствования как один из источников словарного состава английского языка. Современные научные исследования и инновации. 2014. № 12. Ч. 3. [Електронний ресурс].
2. Роль заимствований в межкультурной коммуникации. Режим доступа: <https://mir-nauki.com>
3. Тер-Минасова С.Г. Язык и межкультурная коммуникация. – М., 2000.